

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

B ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

hoc est venenavel medicinas vëdicat. Nā com
ponitur ex φαρμακον: quod est venenū. &
Biennis. Reg. in dic. Bimus (μολο vendo

Biga. Require in dictione Bijuga.

Bijugavel p syncopā biga: currus est duobz eqs
vesti. Simili modo trijuga vel triga tribz aē.
quadrjuga vel quadriga quatuor tractus. Ra
ro tamen singulare inuenies.

Bimus & biennis duorum annorū dicitur. sicut
trimus & triennis: trium annorū.

Biothanatos cū i latino & th aspirato in antepe
nultima & t exili in vltima syllaba scribit: com
poniturq; ex βία q̄ est violētia: & θάνατος
mors: h̄ ē violēter mortu: vt olim morti mar
tyres dabant: nec a bis deducit: vt Isidor: Bri
to: Vgutio: Mamotrec: Papias: Catholicon
voluerūt: q̄ si bis mortu: biothanatus dicat.

Bipennis cū i latino vtrobiz & vnico p & du
plicato n scribit: gen^o est securis. fce. ge. Et non
nūq̄ adiectiue h̄ & hęc bipēnis & h̄ bipēne teste
Pris. declinat: dicere Vir. li. gnei. vi. Ferro sonat
alta bipēni Fraxinus. h̄ est ferro vtrinq; acuto
Byrrhum. Require in dictione Bura.

Biston. Require in dictione Bistonium.

Bistones. Ibidē.

Bistonis. Ibidē.

Bistonius. Ibidem

Bisto nū cū i latino vtrobiz & t exili scribit: sta
gnū est in Thracia Abderę vrbis p̄pinquū: q̄ a
Prole. pal^o bistonis appellat. & a bistonī Thra
cia ipsa (vt qdā volū) Bistonis cognōiata est.
Atyō Lactan. grāma. sup li. ij. thebai. & itag
nū & puincia a Bistone rege nomen affūpisse
esset. Inde fit Bistonis dicente Oui. Heroi. i. Et
tuta a bello Bistonis ora fuit. Itē a bistonis fit
Bistonis & Bistonis adiectim. sicut ab Ionia Io
nius & Ionicus. Oui. li. p̄fato. Fessaq; bistonis:
membra lauabis aqua. Hinc & Thraces Bisto
nes dicunt: teste Solino. Vnde Syllius lib. ij. ait
Et Rhēsi domus & lunaris bistones armis.
Bistonius. Require in dictione Bistonium.

Bithinia cū i latino in p̄ma & th aspirato & y in
secūda syl. scribit. etli Parmenides & Gaspari.
illū secur^o cū y grēco tā in p̄ria syl. q̄ in secūda
hac videlicet scriptura bythynia p̄cipit: puin
cia est minor: asic: q̄ testibz Solino & Laetatio
grāmati. sup li. ij. Thebai. Et Seruio sup li. v.
ænei. primū Bebricia: qd̄ cū y grēco i secūda
syl. scribit: postea Mygdonia cū y grēco i p̄ri
ma syl. dende Bithynia dicta fuit. At yō Dio
nysius & Eustachi^o Bebrices alios a Bythinis
pp̄pos esse voluerūt. Salustii. aut Bebriciā maio
rē esse phrygiā dixit. A bithynia fit Bithynus:
& Bithynicus. A bebricia yō Bebrix forma
& Bebrycius. Iuue. saty. vj. Quāq; & capado
ces faciāt eq̄tesq; bithyni. Mar. iam terē factā
bithynicā credis habere. Valeri. flaccus lib. iij.

procul effera virtus. Bebrycis & Scythici p̄cul
indemētia faxi. Luca. lib. vi. Pinguis bebrycio
discessit vomere sulcus.

Bythrotus cū y grēco sequēte th aspirato scribi
tur. etli a Tortel. cū t exili vtrobiz scribi p̄ci
piat: vrbs fuit Chaonia: de q̄ Oui. li. meta. xij.
Regnataq; vati. Bythrotos Phrygio simulata
q; Troia teneret. Qñq; y grēcū in u n̄m ver
tentes: nōnulli Bythrotos enūciāt: vt est apud
Vir. li. gnei. iij. Celsam bythroti ascēdim^o vrbē

B ante L

Blādiior depo. est ybū: qd̄ tñ Pris. tradit esse cōe
Verriū inducēs dicentē. Blādiq; labor mollī
curabit arte. Et tana adūm regit q̄ dūm: Quintil.

Blandiar paulsp̄ iudices calamitatibus meis.
Blādicia & blādicies in vno f̄cato accipi possūt.
Blandicies. Require in dictione Blandicia.

Blātero ras cū c & t exilito scribit a Tortel. et a
βλατ̄ qd̄ apud nos iactās seu iactāria dici p̄t
Pōpeio auctore descendit. Ego aut absq; c Bla
tero scribendū dixerim: cū primā corripit syl
la. Vñ Hora. sermo. xvij. ait. Audit quom ma
gno blateras damore furisq;. Apud Ouid. iij.
q de philomela inscribit: prima hui^o ybi syllā.
p̄ducit. Ait em̄. Blaterat hinc aries: et pia balā
ouis. Est aut blaterare: teste Festo: stulte & p̄cu
pide loq. vel (vt scribit Noni^o) blaterare est in
cōdite & inaniter loq: vel p̄ mēdacia p̄ingere.
Nā hoies in yba. p̄iectos n̄i veteres: teste Gel
lio. locut. leos & blaterones: & linguaces dixe
rūt. p̄prie tñ Blāterare cameloz est: cū voces
edūt. Mures etiā (vt testis ē Festus) blaterare di
cunt. necnō & arietes: vt p̄fato Oui. exēplo ma
nifestū est. Repit etiā Blatio tis: id f̄cans qd̄ &
blatero: teste Marcel. Plautū inducēte dicentē i
Atraphi. Qui malū intelligere q̄q̄ poris est: ita
Blatio. Reg. in dic. Blātero (nugis blatis.

B ante O

Bombilius. Regre in dictione Bombix.

Bombix cum y grēco scribit: nec a bom̄b deri
uat: vt Vgu. somniauit: gen^o est vermis: q̄ pri
mū Bōbilius: deinde Necidal^o: demū bombix
appellat^o est. Et est apud Aethiopas: Indos: &
Seres: q̄ & sericū nascit: q̄ etiā bōbix vocat: &
p̄ducit by syllabā in obligis. Properti. Nec si q̄
Arrabio lucet bōbice puella. Bombice hui^o bō
bices: etiā cū y grēco apud Theocritū: p̄p̄riū
est mulieris nomē: qd̄ a Tortel. bōbix scribit.
Bootes facit in grō bootis: booni: bootē: tertiz
secunde: primq; declina. teste Priscia. Tullius
in orato. Sub pedibus profert finita booti. Iu
ue. saty. v. Frigida circumagunt p̄gri sarraca
bootē. hunc Arcada Calistonis filium fuisse di
cunt. Sed Aratus ideo bootem illum dixit: q̄
arcton quē plautū vocata est agitare videt: q̄
etiā arctophilax appellat. Vñ Luca. li. viij. ait.